

3625

Hjalmer Ryd.
Västera h.
Sveul.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

i

Färalycka.

Var de häriga på asmarne be-
tydde det god färalycka.

3625

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

Tur med bussen

ville de ha tur i jakt, skulle de
skaffa sig ett dödningaben. Det slappa-
de de se i en i ett litet rum i buse-
kolven. Uti andra tog ett stycke av ett or-
meskelell. Sen skulle de kunna trappa
på hur långt håll som helst

3625

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

Avrättades blod med fallandesot.

Var det någon som skulle avrättas,
var kämningarna alltid till ruds med sina
klutar o. tog blod. Sen löste de sin opp
o. gav åt ungar som hade fallandeyuka

3625

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Döende.

Var det någon som höll på o. skulle
dö men inte rädde med det skulle man
gå utaför huset o. ropa: Vill du gå till
kyrke? Då kom själen ut o. då rädde han
med att dö.

Sein när de hade dödt, skulle de stanna
klockan, vad det var bra för.

Begravning

När det var begravning i min barn-
dom, bar de ^{liken?} dem alltid tre kyrke på en
bår av slantar, som de hade målat svarta.
Först red det ett par knektar - se det skulle
vara så märkvärdigt - s. sen kom då folket
efter.

Kläder.

Gubbarna hade hög hatt o. smällpicka-
rock - sketiaskilsrockar kallade en del dem ock-
så, se de hade långa skört där bak. De var av
mörkgrön eller blå vadmal. Västen var grön
eller röd o. hade mässingsknappar. Byxorna
var blå av vadmal o. hade spårna vid
knäna - de som var riktigt rika o. för-
nåna hade gula skinnbyxor med röda
revär. Se det skulle va' särdeles fint.
jorts.

fort.

Så vita klade långstrumpor o. svarta
lägskor med spänne. Ja, så en vit lin-
neskjorta under.

Frunimmerna hade vitt huckle
till svart eller blått tv som räckte
knäppt till midjan o. baklill var viket
Till en liten stjärt, som stog ut. Sedan
prade de ett stort vitt klade - vid andra till-
fällan äro begravningar var det brokigt o. al-
la möjliga färger, ju brokigare ju bättre
livet var djupt uringat, fäst av bara ett
par häkter där fram. Sen stor 'kolt' svart
o. med stora fransar - den var ung o. mest
runt om - höljde det hela. Kjolen var av
vadmal o. mycket smal. Strumporna var vita
o. skorna svarta lägskor försedda med spänne.
Förklädet var vitt - vid andra tillfällen

forts.

hade de ett tjockt s. tungt, som de
vände hemma i breda bårdor s. brokiga
färger.

När sin liket var iväg, kom där all-
tid en massa mjälkabårer, som kom
med mjölk, s. de skulle ha förplägning -
o. så en hoppe tiggare, de låg riktigt o.
suvade på när de sk. Och likstaten var
knappt nu synbar, förrän de svada fram.

När sen gudstjänsten med jordfäst-
ningen var öfver, sed kuskarna i kapp hem
o. skulle tale om att nu var kyrkofolket
på väg. Och då skulle de ha maten färdig,
när de kom hem.

Måltiden.

Strax de var hemkomna bezynts
där ett ätande det var dukat i rummet
forts.

forts.

3625

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

8

med långbord. På väggarna hade de
satt upp långa vita dukar o. i taket
var där en oppspänd, som räckte över
hela rummet. Prästen var självskriven
o. han o. hans fru satt i högsetet. Se
kom klockarn o. kyrkovärdens o. se bö-
derna o. så kuckten o. handverkare o. sist
torparne o. fattiga.

Först bjöds de på smör o. bröd o. korv.
Se var de in potatisstus o. spädkalvs-
kött - det var stuvat i ett. Så blev det
kulfisk. Därefter ärtvälling o. fläck o.
det skulle kyrkovärdens skära. Emellan
fick de brännvin - för de drack mycket - o.
på bordet stod det se stora tenustop
med hemuabryggt öl i - det drack de ut
skopen gemensamt. Så kom det vit
forts.

forts.

3625

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

9

gröt - korngrönsgröt o. så ostkak o.
sötastas på stora leumullerikas, sötasta-
fat, de kallade; sötastan hörde till för-
ningen, den o. så ett par kakor bröd
skulle de alltid ha med, när de gick på
kolas el. begravning o. så. Maten åt de
på leum- eller träullerikas o. hade
en leumagjord gaffel med träskafet
o. två grepar av järn. Gröt o. saut åt de
med leumagjorda träskedat. Så fick de
bakelser o. fina kakor o. karameller
med den dödes namn på- de var för-
stås köpta i stäm

När de så hade ätit o. druckit i
en fem, sex timmas skulle de då svinga
en psalm efter maten, men då var
de så stöna o. så fulla så de böla-
forts.

forts.

3625

de, den ene på en melodi o. den and-
re på en annan. Och en gång var det en
knekt som kalle Lagn han var så
full så han satte sig o. sked i en
grötstyta i köket mitt under det ka-
lased pågick. Somna var det som kom
ihop o. släp på hennvägen, så att det
hade varit begravning, det bryddes de sig
inte om.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

10

3625

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

11

Jon
Wester
Kjälmsjö 1925 — Teckoräkningen

Förr var det alltid så uoga att de
sädde i betända veckor i veckotalet
Skänningen han brydde sig inte om det.
"Jag sädde räj", sa han, "när det inga vecko
var s. halmen blev bra, men inget
i allu."

3625

Lurarium

Vi ha' en snälle' far:
som ger lite åt var.

Jag är inte uti socker
o. inte uti salt.
smältes nu lite
så smältes då inte allt.

Den som giftas sig med en äuka
får bä' bord o. bänkar!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

12

3625

Talesitt.

Torpansu sägen: d'āmōä - d'āfōä.

Ha inte så brätt - d'ä ä inga ko på
isen.

Den ludd vill bevare ä' inte i fasa.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

13

Predikaresjukan.

På 40-talet gick det en sjukas, de kallade henne predikaresjukan. Hon gick här runnan ikring o. i den här socknen fanns hon med. I Brohult höll de till o. där var de hela vintern ibland. Och det predikade både säina o. säina. Sen tälte de inte heller, att någon hade järg granna kläder o. smycken - det gjorde de sig av med. Och var det inte som hade det, så flög de på honom o. rev dem av honom. Sen resande var det som för förbi här o. kom in på ett ställe här utan att han kunde något. Han var herrmann o. herravaren i sin kläd, men som de gick se honom, flög de på honom o. rev av honom nästan var evli-
forts.

forts.

3625

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

15

ga liad

En annan rörelse var det de kall-
te 'hopparna' - se de hoppade de där o.
bor sig till när de saulades. Men den
skall ha gått mera bortåt Östra län-
län har jag inte hört ännu den har varit

Om vägarna fördom

Vägar del hade förr knappt ja, det
var ju store landsvägen, men annan var
del dåligt. Där fäna hade traupat upp
en väg där gick de. Skulle de till kvarns
här i Västerquorn oppe ifrån Hetseryd t. ex
gick de gå på spänget o. kavlabroer. Då
tog de o. satte på hästen en träsebel o.
lä' en säck hvore eller två träs över häst
rygg o. ledde honom sin till kvarns.
Och det är inte längre sin än i min barn-
dom.